

Sector de santa Cecília - Marganell

El nucli urbà del terme municipal de **Marganell** no surt en els mapes de referència en relació als camins de la muntanya de Montserrat. La seva posició geogràfica, un xic desplaçada en relació al centre del massís, fa que les escales dels mapes a l'ús no l'incorporin. Sé que l'editorial Alpina, en una revisió de la seva cartografia ha incorporat el nucli urbà de **Marganell** a petició del seu ajuntament i del Patronat de la Muntanya de Montserrat. Només en una ocasió, en un mapa tridimensional de la muntanya, s'havia representat el nucli urbà de **Marganell**.

Dit tot això, sí que bona part del terme municipal de **Marganell** surt en tots els mapes de la muntanya de Montserrat ja que una part important d'aquesta forma part d'aquest municipi. Per això, en la descripció dels camins s'ha incorporat el terme de **Marganell** en els camins que surten des de l'antic **monestir de Santa Cecília**. Hom pot recordar que abans, el municipi de **Marganell** es deia **Santa Cecília**.

Camí des del monestir de Santa Maria al monestir de Santa Cecília

Per anar al **monestir de Santa Cecília** la guia *Montserrat. Itinerari* (1909) proposa dues vies: una pel **camí dels Degotalls** i l'altre per la **carretera de Monistrol**. És remarcable que en aquesta guia identifica el primer tram de carretera ja com a **carretera de Monistrol**.

Segons la guia de 1909 per anar al **monestir de Santa Cecília** per carretera cal sortir des de la **font del Portal** o per l'**ermita de Sant Iscle** i agafar la carretera que porta al municipi de **Monistrol de Montserrat**. Es continua per aquesta carretera *"fins a la bifurcació, que 's troba aprop de Sant Jaume 'l Blanch. Aquí 's pren la carretera de l'esquerra, arreglada de poch, y al arribar á la petita esplanada de Sant Jaume 'l Blanch, se li junta á má esquerra 'l caminet que baxa del camí dels Degotalls. Sota la roca dels Angels, passat el torrent de la font del gat, se li junta l'altre caminet que baxa del tros antich de la carretera de Santa Cecilia y d'aprop los Degotalls"*. D'aquesta descripció se'n poden treure algunes

conclusions interessants. La primera és que, a principis del segle XX, la **carretera de can Maçana** era considerada secundària o subordinada a la de Monistrol. Doncs aquesta darrera dóna el nom a la carretera que surt des del monestir. La segona és l'esment d'una antic camí per anar al **monestir de Sant Cecília** que el situen en la cota del **camí dels Degotalls**.

La descripció del camí al **monestir de Santa Cecília** que fa la guia de 1909 esmenta que, un cop passat el **torrent del cavall Bernat**, es trobava un camí a la dreta, la **baixada dels Matxos**, que portava a la carretera de Monistrol de Montserrat al costat del que llavors era la **Masia de la Creu** i ara són les ruïnes de l'antic **hotel de la Colònia Puig**. En alguns trams d'aquesta baixada encara es conserven restes d'un empedrat que facilitava l'ús d'animals ferrats. Als inicis d'aquest camí tot baixant es troba a l'esquerra un caminó que portava a la **font del Pí** per retornar després a la **carretera de Santa Cecília**. Avui queda alguns indicis d'aquest camí. La **font del Pí** fou totalment destruïda al fer-se les obres d'ampliació de la carretera de **can Maçana**. Seguint per aquesta carretera, i poc després de passar per sota de l'indret conegut com l'**Hospitalet**, indret on avui hi ha un túnel a la carretera, es veu a l'esquerra el **camí de l'Arrel** que ve des de l'**ermita de la Santíssima Trinitat**.

A la guia de *Montserrat. Itinerari* (1909) es descriu que abans d'arribar al **monestir de Santa Cecília** hi ha un camí a la dreta que ja es descrit com a molt perdut. Aquest camí, poc després del seu inici, tenia ramal a la dreta que duia a la **font dels Monjos** a través del **bosc de la Cerdanya** i un altre, a l'esquerra, que baixava va al revolt de la **carretera de Monistrol de Montserrat** conegut com la **Ferradura** (avui **revolt de la Paella**).

Si no es volia anar al **monestir de Santa Cecília** tota l'estona per carretera la guia de 1909 proposava una alternativa: agafar el **camí dels Degotalls**. Des d'aquest camí es baixava, tard o d'hora, a la carretera. Un d'aquests camins, és el que passava al costat de la roca anomenada dels **Angels** abans d'arribar a la carretera. Aquest camí era conegut llavors com "*tros antich de Santa Cecilia*" i també era nomenat com "*dressera de la font de'n Janon, dit també de les Guilleumes*" perquè passa per les dues fonts. Avui, per sota la **carretera de can Maçana**, encara es troben forces indicis d'aquest camí.

[Camí del monestir de Santa Maria al monestir de santa Cecília format GPX](#)

[Camí del monestir de Santa Maria al monestir de santa Cecília format KML](#)

Camí de la Font del Moro - can Martorell - Sant Cristòfol

La guia *Montserrat. Itinerari* (1909) explica que des del **monestir de Santa Cecília**, anant per la **carretera de Can Maçana**, a pocs metres i a ma dreta es troba un camí que en set o vuit minuts porta a la **font del Moro** dita també de **l'Eura**. S'esmenta que la seva aigua probablement era la millor de la muntanya i que sortia a una temperatura constant. Aquest camí avui està transformat en la pista de **can Martorell** amb un modificació important del seu traçat en la seva part inicial.

La guia explica que continuant per aquest camí s'arriba a una vall d'avellaners i a la dreta hi havia una creu on s'indicava al lloc on antigament havia estat edificat suposadament el **castell del Marro**. En aquest indret el camí es bifurca i el brancal de l'esquerra, tot seguit, es tornava a dividir. El brancal de la dreta de la bifurcació anterior porta a **can Martorell** i al de l'esquerra torna a la carretera de **can Maçana**.

El camí, després de deixar **can Martorell**, baixa cap al poble de **Marganell** en concret al **veïnat de Sant Cristòfol**. Això no queda reflectit en el mapa d'en Joan Cabeza, on aquest camí queda interromput; tampoc surt en el mapa de Ramon de Semir perquè aquests indrets queden fora de la representació topogràfica. El mateix passa amb el mapa de Ramon Ribera i el de l'editorial Alpina per la mateixa raó. El camí que ve de **can Martorell** abandona la **serra de can Martorelli** entra en el **bosc de can Prat** i s'anomena **can Prat** que està en el **veïnat de Sant Cristòfol**. Aquest camí és el **GR 4**.

[Camí de la Font del Moro - can Martorell - Sant Cristòfol format GPX](#)

[Camí de la Font del Moro - can Martorell - Sant Cristòfol format KML](#)

Camí de de les Coves de Santa Cecília i la font de les Coves

En la descripció de la guia *Montserrat. Itinerari* (1909) s'indica que situats a la font del Moro a l'esquerra hi ha un caminó que transcorre entre avellaners i que després es divideix en dos; el de l'esquerra s'endinsa en el bosc de la *Calsina* i al final arriba a la carretera de Monistrol de Montserrat, el camí de la dreta porta en

dos minuts a la *font de les Coves* que està sota mateix de la *font del Moro*.

Aquest camí, tal qual, es manté en l'obra de Ramon de Semir i afegeix l'existència de les coves cosa mentre que Joan Cabeza només dibuixà el camí a la font. En els dos casos el camí anava per dins del torrent. Ramon Ribera i l'editorial Alpina dibuixen el camí quelcom diferent. El camí de les coves i la font surt de la cruïlla on s'inicia el camí del coll de la Molella. Alguna persona ha indicat que el traç d'aquest camí podria coincidir amb un antic camí que passant per aquest indret anava cap al revolt de la *Ferradura* o de la *Paella* i que podria ser un camí que anés a Manresa.

[Camí de les Coves de Santa Cecília i la font de les Coves format GPX](#)

[Camí de les Coves de Santa Cecília i la font de les Coves format KML](#)

Drecera del Casot

Des de molt antic, l'espai davant del monestir de Santa Maria de Montserrat hi havia pageses que venien els seus productes a les parades del santuari. Cada dia, diversos grups de pageses pujaven des dels masos situats al voltant del massís. Algunes d'aquestes pageses venien de les cases situades en l'indret conegut com el Casot i per pujar al santuari agafaven una drecera que resseguia la curta carena del serrat del Casot. Les pageses agafaven aquesta drecera fins a arribar a l'actual quilòmetre de la carretera de can Maçana on es trobaven amb altres que venien pel serrat de les Cametes, algunes de les quals estaven emparentades amb les primeres.

Avui, encara és identificable aquesta drecera, tot i que la seva part inferior ha quedat destruïda o desfigurada pel desenvolupament de la urbanització del Casot i els diversos vials i pistes construïdes. Malgrat això, es pot resseguir el traç d'aquest camí sense massa dificultats. En la part superior d'aquest camí hi passa un filat sustentat per varetes corrugades amb aïllants. En tot moment aquesta drecera marca el límit entre el municipi de Marganell i Castellbell i el Vilar. En alguns punts s'observen les restes (cartells, cintes, etc..) d'haver-se fet servir com a llocs d'espera dels caçadors en les batudes dels senglars.

[Drecera del Casot format GPX](#)

[Drecera del Casot format KML](#)

Camí de la font de la Teula i camí de la canal de Sant Jeroni

Passat Santa Cecília, davant del mateix camí que porta a la *font del Moro*, a ma esquerra n'hi ha un altre que puja entre pel bosc fins arribar a l'antiga *font de la Teula* convertida en un dipòsit d'aigua que, l'any 1909, es canalitzava per portar-la al monestir de Santa Maria. Seguint més amunt del camí de la font s'arriba a la *canal de Sant Jeroni*. A l'entorn de la *font de la Teula* s'han identificat dues carboneres.

El *camí de la canal de Sant Jeroni* quedà molt malmès pels aiguats de l'any 2000. Per sort, quan el camí perdut ha quedat substituït pel buc del torrent, hi ha medis artificials que ajuden a progressar. Després de vàries entrades i sortides del buc del torrent es deixa la confluència amb la *canal del Pou de Glaç*. En sentit ascendent, el camí entra en un bosc i després de moltes ziga-zagues per un terreny terrós el camí acaba en un collet al darrera de la capella de Sant Jeroni.

[Camí de la font de la Teula i camí de la canal de Sant Jeroni format GPX](#)

[Camí de la font de la Teula i camí de la canal de Sant Jeroni format KML](#)

Camí de la font de Santa Cecília

Des del monestir de santa Cecília, anar en direcció a *can Maçana* hi havia un petit restaurant conegut com el *restaurant de Santa Cecília*. Els vestigis d'aquest restaurant, tancat ja fa molts anys, quedaren eliminats pels aiguats de l'any 2000. On hi havia el restaurant es troba ala font anomenada de *Santa cecília*. Segons es diu en la guia de *Montserrat. Itinerari* (1909) en aquells anys hi havia un servei de cotxes entre el monestir de Santa maria al restaurant i la *font de Santa Cecília*.

[Camí de la font de Santa Cecíial format GPX](#)

[Camí de la font de Santa Cecília format KML](#)

Camí de can Martorell

El camí, o pista, de *can Martorell* uneix el *monestir de Santa Cecília* amb aquesta explotació agrícola i residència vinculada al monestir de Santa Maria. El camí de *can Martorell* ja surt indicat en el mapa de Joan Cabeza. Segons aquest mapa s'acabava pocs metres després. En el mapa de Ramon de Semir ja es tracta d'una

pista que surt del monestir de Santa Cecília.

[Camí de can Martorell format GPX](#)

[Camí de can Martorell format KML](#)

Camí del font del Llum i torrent del Migdia

La guia *Montserrat. Itinerari* (1909) explica que uns 150 passos després de la *font de santa Cecília* per la carretera de *can Maçana* a l'esquerra es troba un caminet que, en un primer moment, puja suament fins trobar el torrent de la *font del Llum*. Llavors, hi ha una ràpida pujada fins trobar un petita caminó que porta amb 50 pasos a la *font del Llum*. El punt en el qual s'inicia aquest petit camí hi havia un gran carbonera. Aquesta font es troba dins d'un cova formada per la caiguda d'uns grans blocs de pedra. Per les seves característiques cal fer servir llum artificial per veure la font. Per aquesta raó, la font es coneix pel nom de la *font del Llum*. Bona part del primer tram, el que es descrit com a pujada sua, fou integrat com a part del GR 172. Aquest fragment és el que en el mapa Alpina 5.000 està rotulat com a *camí del Font del Llum*. Aquesta font, segons la guia de 1909, està a mitja hora de Santa Cecília.

Seguint pel torrent de la *font del Llum* en 10 minuts s'arriba, "*encara que ab molta pena, y sens camí ni carrera*", com es diu en la guia *Montserrat. Itinerari* (1909), fins al coll on comença el torrent del *Migdia*. Al dir-se en la guia de que no hi ha camí, el mapa de Joan Cabeza no el representa. La guia del 1909 explica que, si es baixa pel *torrent del Migdia*, una mitja hora després "*tirant cap á l'esquerra, s'hi troba un caminet, avuy molt plé de brossám, que pujant fins á dalt de la carena porta á la Pleta, punt d'unió ab el camí que del Bruc puja a Sant Jeroni, anomenat camí dels francesos*". Aquest indret, la *Pleta*, estaria situat a sota del *Camell de Sant Jeroni* lloc és on es troba el *camí dels Francesos* amb el que avui és el *camí al Montgròs*. Aquest nom, la *Pleta*, es troba en el mapa de Ramon de Semir per identificar l'entorn del *Camell de Sant Jeroni* i en Ramon Ribera fa servir el mateix nom per designar també el *Camell de Sant Jeroni*.

En aquesta primera part superior del camí del *torrent del Migdia* hi ha vàries carboneres.

[Camí del font del Llum i torrent del Migdia format GPX](#)

[Camí del font del Llum i torrent del Migdia format KML](#)

Camí a la font de Josep, a la Roca Foradada i Sant Pau Vell

Anant per la carretera de can Maçana, la guia *Montserrat. Itinerari* (1909) diu que després d'una mitja hora passada la *font de Santa Cecília* a ma esquerra es veu "*abandonat un tros de la carretera antiga; s'hi puja, y als pochos passos se troba á ma esquerra la segona pedra del Miracle (la primera 's troba á un quart y mitj de Santa cecília en la mateixa carretera*". L'anomenada *segona pedra* es refereix a la *creu del Regató* mentre que la *primera (pedra)* és la *creu del miracle de la Tartana*. Ambdues creus fan referència a miracles obrats per la Mare de Déu. Pujant de la *creu del Regató* es troba tot seguit a l'esquerra el *camí del Miracle* i s'agafa el de la dreta que és un camí carreter que són les restes de l'antiga carretera de *can Maçana* al monestir de Santa Maria construïda l'any 1697. És l'únic tros conservat d'aquesta carretera. A continuació el camí carreter porta a una placeta (actualment coneguda com la *plaça Catalunya*). Aquest camí carreter. Després d'un gir a l'esquerra el camí segueix pujant fins trobar a l'esquerra un petit caminó que en pocs passos porta a la *font de Sant Josep*.

Després de deixar la font de Sant Josep el camí segueix pujant fent essent passant entre antigues carboneres i, com diu la guia de 1909, "*al arribar á una carbonera, dèls d'ahont el camí va ja de pla cap á la roca foradada, uns cent quaranta metres abans d'arribar-hi, á l'esquerra y en direcció oposada comensa 'l camí de la font de Coll de porch*". Aquest camí, es diu, passa per sota de la roca Foradada, dona la volta a la Carideta o roca del Centellà i, deixant el camí que es duia es pot agafar un caminó que, amb dificultats, porta a l'entrada de la roca Foradada. Fora que té forma de triàngle isósceles amb una base de 6 metres i 14,5 d'alçada.

Just en la carbonera que esmenta la guia *Montserrat. Itinerari* (1909), on el camí gira a cap a ponent per orientar-se cap a la *roca Foradada*, indret també dibuixat amb aquestes característiques per Ramon de Semir, Jordi Oliver explica que a l'esquerra hi ha el GR-172 que va per una camí obert expressament. Camí que obrí el mateix Jordi Oliver.

Seguin pel camí de la roca Foradada, després d'una curta pujada, s'arriba al *coll de Guirló*. En aquest punt el camí es divideix en tres ramals. El de l'esquerra, el més bo, porta al municipi del *Bruc* per la *Portella, les Bohigues, l'era dels Pallers i els Pallers*. El camí del mig baixa pel *torrent y la font del clot de l'home mort* per

arribar al municipi del *Bruc de Dalt*. En la guia de l'any 1909 s'indica que aquest *camí de l'Homer Mort* es coneixia simplement amb el nom de *camí del clot*. L'altre camí, el de la dreta, segueix planejant i fa cap a *Sant Pau Vell*, antiga església del *Castell de la Guàrdia*. El camí acaba a *can Maçana*.

En la guia *Montserrat. Itineri (1909)* es diu que al sortir de la *Portella* i entrar en les *Bohigues* es troba a l'esquerra un camí prou bo que porta a la *cova de la Partió*, primer, i després s'enfila cap a *les Agulles* per portar als *Poetons*, però abans d'arribar-hi el camí va cap al *Pas del Príncep* on es troba amb un camí que puja del *Bruc* i a través del *torrent del Lloro* s'enfila fins a la *font de Port*

El camí cap la roca *Foradada* descrit en la guia de l'any 1909 és el que és avui part del GR 172. Notis que tota la descripció d'aquest llarg camí es fa tenint sempre de referència la situació del monestir de Santa Maria. Visió dominant en els inicis del segle XX per la poca incidència que tenia l'excursionisme.

El GR172 presentat avui com un sender únic que uneix *can Maçana* amb el *Monestir de Santa Maria* és relativament nou, doncs està format per la unió de tres camins: el primer era el que es coneixia com a *camí de la Foradada*; el següent camí és un fragment del *camí de la font del Llum* i el darrer camí era el *camí de l'Arrel*. Entre aquests tres camins no hi havia cap traça de caminó i el treball pacient de *Jordi Oliver* aconseguí, no sense un gran esforç personal, unir-los donant la continuïtat que té avui el GR172.

[Camí a la font de Josep, a la Roca Foradada i Sant Pau Vell format GPX](#)
[Camí a la font de Josep, a la Roca Foradada i Sant Pau Vell format KML](#)

Camí a Coll de Port

En la descripció anterior la guia *Montserrat. Itinerari (1909)* diu després de deixar la *font de Sant Josep* el camí segueix pujant fent essent passant entre antigues carboneres i, com diu la guia de 1909, "*al arribar á una carbonera, dè s d'ahont el camí va ja de pla cap á la roca foradada, uns cent quaranta metres abans d'arribar-hi, á l'esquerra y en direcció oposada comensa 'l camí de la font de Coll de porch*". En la guia es descriu aquesta camí com un viarany que puja entre ramatge, però que és tracte de un camí clar, tot i que algunes arbres del seu entorn estan fets mal bé per les roques que han caigut de més amunt. Una mica abans d'arribar al coll es troba una font al peu de les roques. És la segona

font més elevada de la muntanya. S'indica que, tot i que no és molt abundant, sempre dóna aigua.

En la guia de Jordi Oliver s'explica que abans després de passar l'indret conegut com l'*Embut* i abans d'arribar a la cruïlla on surt el *camí de coll de Port* es passa per una carbonera. La mateixa cruïlla amb l'esmentat camí és també una carbonera.

Tot passada la font s'arriba al cim del coll, *coll de Port*. Nom que ha suscitat més d'una polèmica sobre la seva toponímia. Josep Galabort, en un bon article, ha fixat que el nom correcte és *coll de Port* i no *coll de Porc*. En aquest coll, la guia indica que el camí es bifurca. El de l'esquerra "*qu' es molt perdedor*" porta a la *balma de les Pruneres*; mentre que el de la dreta comença al cap damunt del *torrent del Castell* (actualment aquest torrent es coneix com a *torrent de les Grutes*) i progressa passant primer per la *cova i font de l'Esllavissada* fins arribar al *Pas del Príncep*. Des d'aquest indret el camí baixa pel *torrent del Lloro* i al final d'aquest torna a trobar el *torrent del Castell*, després passa per davant de la *cova de l'Arcada* i acaba entrant als conreus del Bruc de la Parròquia per la seva banda nord.

En la guia de 1909 s'indica que passat el *Pas del Príncep* es veu a la dreta un petit corriol que s'endinsa cap la carena propera, passa la *canal Ampla* i va al *cova de la Partió* on es troba amb el camí dels *Puetons* i de *les Bohigues*. Aquest camí, que l'any 1909 era un simple corriol avui és el camí que porta del *pas de la Portella a coll de Port*

[Camí a coll de Port format GPX](#)

[Camí a coll de Port format KML](#)

Drecera del Miracle

En el mapa d'en Ramon de Semir es dibuixa que des de la *creu del Miracle* (el *Regató*) surt un camí que ràpidament s'enfila per anar a buscar una canal en direcció a un coll, anomenat més endavant *del Miracle*. Aquest camí és identificat com a *drecera del Miracle*. En el seu inici, al costat de la *creu del Regató* hi ha unes petites escales de ciment al damunt de la carretera de *can Maçana*, després unes petites ziga-zagues enlairen el camí per damunt del talús en direcció a un esperó de roca ben característic. A l'esquerra queda la *cova dels Lladrucs*.

La *drecera del Miracle* creua el GR172 que el segueix breument per unes petites escales de ciment. Seguidament el camí de la drecera flanqueja buscant la *canal del Miracle*. El camí puja pel seu costat esquerra, tot i que algun cop entra dins la canal. Al final el camí surt al *camí de les Comes* sota l'*agulla del Miracle* a sota de l'anomenat *coll del Miracle*. Abans d'arribar a aquest indret es deixa a l'esquerra el *camí del Salt de la Nina*. La *drecera del Miracle* no es troba en el mapa de Joan Cabeza y sí en els de Ramon Ribera en l'Alpina.

El *coll del Miracle* és un punt de cruïlla on es troba el camí que ve de *coll de Port*, el *camí de les Comes* i a pocs metres neix el *camí de coll de Miracle* i el *camí del Pas de l'Esfinx*.

[Drecera del Miracle format GPX](#)

[Drecera del Miracle format KML](#)

Camí del Salt de la Nina.

Aquest camí es uneix l'indret del *coll del Miracle* i la *miranda dels Ecos*. No és un camí que actualment estigui en bon estat. Situats per sota del *coll del Miracle* i baixant per la drecera del mateix nom es troba a ma dreta el *camí del Salt de la Nina*. A pocs metres del seu inici és troba una carbonera i tot seguit la *font dels Aurons*. Aquesta font fou dedicada al montserratinòfol Ramon Serra i Mollet.

Després d'avançar pel camí s'arriba a l'indret de l'*Hort del Malany*. De seguida es passa per sota de l'agulla del *Salt de la Nina* i s'entra propiament en el que és la raconada anomenada de l'*Hort del Malany*. El camí, després de passar per més d'una dificultat, arriba a un coll entre la serralada del *Camell dels Ecos*, situat a llevant, i l'*Eco Superior*, a ponent. El camí segueix per situar-se en el coll entre l'*Eco del Mig* (a la dreta) i la *Miranda dels Ecos* (a l'esquerra) i tot seguit puja a la *Miranda dels Ecos*.

[Camí del Salt de la Nina format GPX](#)

[Cami del Salt de la Nina format KML](#)

Drecera del Pla de la Ferreria

A Montserrat, al costat de la carretera BP-1103, coneguda també com a carretera de can Maçana, hi ha una àrea de descans anomena "*Plaça Catalunya*". Antigament, la gent del territori, coneixia aquest indret com el "*Pla de la*

Ferreria". El nom prové d'una antiga ferreria que donava servei a l'antic camí carreter i als carruatges i animals que hi passaven. L'espai que avui ocupa aquesta àrea de descans és per on passava l'antic carreter i la carretera moderna abans de la seva rectificació per les obres de la Diputació de Barcelona a mitjans dels anys 70 del segle passat.

Des de l'extrem nord d'aquesta àrea de descans surt un caminó que baixa decidit carenant fins a trobar el camí nou de l'Oliver, el creua i segueix baixant fins a trobar una altra vegada aquest camí. Des d'aquest indret el camí pot prendre qualsevol corriol que permet anar al Cassot. L'inici superior d'aquesta dreuera està ple de rastres de l'activitat humana, pot considerar-se que és un lavabo a l'aire lliure, per donar pas a un petit lloc d'enterraments amb les seves corresponents creus. Tot seguit la dreuera comença a baixar seguint la carena. Pocs metres després es troben unes curioses roques, no massa grans, però reunides en pars. Abans d'arribar al final de la dreuera passen per alguns bancals construïts sobre murs de pedra seca, algun d'ells de considerable dimensió.

[Dreuera del Pla de la Ferreria format GPX](#)

[Dreuera del Pla de la Ferreria format KML](#)